

MATERIALS

**OF THE XI INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE**

**«PROSPECTS OF WORLD
SCIENCE - 2015»**

July 30 - August 7, 2015

**Volume 1
Economic science**

Sheffield
SCIENCE AND EDUCATION LTD
2015

SCIENCE AND EDUCATION LTD

Registered in ENGLAND & WALES
Registered Number: 08878342

OFFICE 1, VELOCITY TOWER, 10 ST. MARY'S GATE, SHEFFIELD, S
YORKSHIRE, ENGLAND, S1 4LR

Materials of the XI International scientific and practical conference, «Prospects of world science», - 2015.

Volume 1. Economic science. Sheffield. Science and education LTD - 80 стр.

Editor: Michael Wilson

Manager: William Jones

Technical worker: Daniel Brown

Materials of the XI International scientific and practical conference,
«Prospects of world science», July 30 - August 7, 2015
on Economic science.

For students, research workers.

ISBN 978-966-8736-05-6

© Authors, 2015

© SCIENCE AND EDUCATION LTD, 2015

ECONOMIC SCIENCE

FOREIGN ECONOMIC ACTIVITY

Папка Роман Володимирович

РОЗРОБКА ТА РЕАЛІЗАЦІЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА В УПРАВЛІННІ ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНИМИ ОПЕРАЦІЯМИ

Вступ. В умовах сьогодення, коли підприємства в управлінні зовнішньоторговельними операціями змушені боротися за своїх споживачів, конкуруючи зі світовими лідерами в різноманітних сферах діяльності, питання вибору стратегії розвитку підприємства набуває особливої актуальності. Адже постійний прогрес потребує створення принципово нових стандартів організації і ведення успішного бізнесу.

Визначення стратегічного напрямку розвитку підприємства, яке має широкий асортиментний ряд, ускладнено визначенням напрямів діяльності, які можуть бути найбільш перспективними з позицій прибутковості, перспектив розвитку ринку, зростання вартості активів тощо.

Процес прийняття та виконання стратегічних рішень, центральна ланка якого – стратегічний вибір, що ґрунтується на зіставленні власного ресурсного потенціалу з можливостями та загрозами зовнішнього середовища, у якому діє підприємство, називається стратегічним управлінням.

Концепція стратегії розвитку підприємства має визначальне значення для утримання або завоювання позиції підприємства в галузі, ринкової поведінки і сфери інтересів бізнесу. Крім цього, стратегія – це основа для прийняття важливих рішень у веденні бізнесу, наприклад: вибір споживчих груп або окремих споживачів для задоволення їхніх потреб; вибір найбільш ефективних з урахуванням ресурсів та витрат технологій і виробничих процесів; визначення оптимальних обсягів виробництва і місця розташування підприємств; спроби добитися вищої конкурентоспроможності; використання нових ринкових альтернатив тощо.

Визначення конкретного варіанта стратегії розвитку підприємницької діяльності та засобів його реалізації – досить складна проблема наукового прогнозування. Вона органічно пов'язана з пошуком нових імпульсів активізації технологічного оновлення та розвитку, з особливостями внутрішніх накопичень і залученням зовнішніх засобів для інвестицій та інновацій у виробничий процес.

Стратегія розвитку складається з багатьох конкурентоспроможних дій та підходів, від яких залежить успішне управління підприємством. Менеджери (керівники) розробляють стратегії для того, щоб визначити, в якому напрямі буде

За допомогою наведеної методики існує можливість оцінити ефективність розвитку, але не можливо визначити ефективність управління. Складність полягає в тому, що управління може бути ефективним навіть за умови екстенсивного розвитку в зв'язку з наявними умовами зовнішнього середовища, на які підприємство не спроможне впливати. З іншої сторони при інтенсивному розвитку управління може бути також недостатньо ефективним, так як підприємство не досягає максимального використання власних потенційних можливостей.

Оргіна Г.В.,

*докторант Академії фінансового управління
Міністерства фінансів України*

РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ ЯК НАПРЯМ СТРАТЕГІЇ АНТИКРИЗОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ РЕАЛЬНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

Динаміка економічних процесів останніх років засвідчує, що, переважно, несприятливі внутрішні умови розвитку промислових комплексів при порівняно слабких міжнародних позиціях національного господарства вимагають: активного пошуку нестандартних шляхів виходу з кризи; розроблення та застосування засобів формування конкурентоспроможної національної економіки.

В умовах розвитку ринкових відносин Україна потребує структурних перетворень промисловості як базового сектора розвитку її економіки. Разом з тим, процеси приватизації, реформування відносин власності призвели до втрати контролю над розпочатими перетвореннями, оскільки остаточно розкрив усі існуючі структурні диспропорції економіки й суперечності функціонування господарюючих суб'єктів.

За роки реформ знизився технологічний рівень промислового виробництва. Одночасно посилюється тенденція до зниження ефективності технологічних процесів. Для більшості наукоємних галузей реального сектору економіки технологічна деградація стала практично незворотним процесом. Особливо важке становище в тих галузях промисловості, які визначають економічне зростання.

Слід зазначити, що у світовій економіці існує декілька підходів до подолання структурних криз. Проте ключовим моментом будь-якої структурної адаптації є підвищення ефективності виробництва й конкурентоспроможності. Особливо високі вимоги висувуються до галузей, що працюють на зовнішній ринок. Разом з тим, як показав досвід структурної адаптації країн, що розвиваються, важливим джерелом економічного зростання є використання внутрішнього ринку для вітчизняної промисловості й заміщення імпортних товарів вітчизняними.

Визначено, що державна промислова політика в період кризи, разом з поточними антикризовими заходами, повинна переслідувати дві стратегічні цілі: державне економічне регулювання згортання виробництва (збереження навколишнього середовища, науки й освіти, інвестиційного машинобудування, конверсія оборонних галузей); створення механізму майбутнього піднесення реального сектору економіки України.

При цьому досягнення цілі пропонувалося забезпечити шляхом формування інноваційних програм і використання прямих і непрямих методів реалізації промислової політики. Наголошувалося, що державне управління промисловістю в умовах становлення ринкових відносин обмежується використанням двох основних регуляторів – фінансово-грошового механізму й методів непрямої дії.

Для реалізації викладеного сценарію промислової політики необхідно, щоб держава проводила активну структурну політику. Її основними елементами мають стати: підтримка всіх виробництв, які містять у собі елементи розвитку, а не просто зростання масштабі виробництва, незалежно від того, до якого устрою вони належать; збереження існуючого науково-технічного й кадрового потенціалу країни, а також системи освіти, оскільки їх руйнування позбавить п'ятий устрій власної інтелектуальної бази; інвестування державних коштів у розвиток галузей інфраструктури, що не під силу приватним інвесторам, але є найважливішою умовою успішного розвитку всіх технологічних устроїв країни, які ще не до кінця виробили свій потенціал; створення сприятливих умов для інвестиційної діяльності; відродження контрактно-платіжної дисципліни, без чого будь-яке виробництво та збут втрачають сенс.

Таким чином, всі погляди щодо підходів до проведення структурних перетворень у галузях промисловості на новому етапі ринкових перетворень об'єднувало єдине розуміння головної стратегічної мети, що полягає в підвищенні ефективності та конкурентоспроможності реального сектору економіки на зовнішньому і внутрішньому ринках, що і знайшло подальше відображення в урядових документах про модернізацію економіки на найближчу перспективу. Основним напрямом виступає реструктуризація.

У загальному вигляді метою реструктуризації є забезпечення ефективного використання виробничих ресурсів. Основні напрями реструктуризації: досудові заходи з фінансового оздоровлення кризових підприємств; заходи з фінансового оздоровлення або ліквідації неспроможних підприємств у процесі процедур банкрутства; заходи з розробки оптимальних схем залучення інвестицій.

Література

1. Амоша А. И., Иванов Н. И., Алымов В. А. Развитие промышленного производства: проблемы и решения / НАН Украины; Институт экономики промышленности / Н.И.Иванов (науч.ред.). – К. : Наукова думка, 2003. – 340с. – (Проект «Наукова книга»).

2. Кузьменко Г. Г. Методичні підходи до діагностики параметрів структурно-динамічних змін у промисловості регіонів України / Г.Г. Кузьменко // Національне господарство: теорія та практика управління. – К.: РВПС України НАН України. – 2010. – С. 137 – 149.

3. Макаренко І.О. Сучасний стан здійснення вітчизняної промислово-інноваційної політики за галузями / І.В. Макаренко // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 5. – С. 31-34.

4. Мочерний С. Синергетичний підхід в економічному дослідженні / С.Мочерний // Економіка України. – 2001. – № 5. – С. 44–51.

5. Худолей В. Ю. Проектування стратегічного потенціалу економічного зростання регіональних промислових комплексів / В. Ю. Худолей // Український соціум: наука – освіта – виробництво: Збірник наукових праць. / [О. М. Алимов, В. Ю. Бугай, С. М. Шкарлет, В. Ю. Худолей та ін.]; за ред. д.е.н., проф. В. В. Микитенко. – Вип. 1. – Київ, МНТУ ім. Ю. Бугая, Асоціація ТЕКУ, Вид-во ПП Вишемирський В. С., 2012. – С. 35 – 44.

6. Череп А. В. Економічний механізм регулювання розвитку промислового виробництва: [монографія] / А. В Череп, О. В. Лепьохін, Л. Г. Олейнікова. – Запоріжжя: ЗПУ МОНмолодьспорту України, 2011. – 352 с.

К.е.н. Лютак О.М.

Луцький національний технічний університет, Україна

ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ ГЛОБАЛЬНИХ РИНКІВ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ

Принцип у економічній науці є загальним положення, що повинно задовольняти припущення та гіпотези та формувати первинне твердження на основі сукупності фактів. Нажаль в сучасних умовах відбувається стихійний розвиток як наукових течій так і практичної реалізації визначених емпіричних фактів. Не є виключенням у цьому аспекті і глобальний ринок туристичних послуг. Слід відмітити, що формування масового туризму у ХХ столітті призвело до зміни орієнтирів та самих принципів функціонування туристичних ринків. Якщо на початках туризм носив елітарний нахил і формувався у розрахунку на вибагливих клієнтів, що можуть собі дозволити дорогий сервіс і відповідну високу якість, то в останні роки все більшу вагу займають бюджетні туристи, які за рахунок своєї кількості приносять значні капітальні надходження туроператорам та турагентам. Тому принципи і підходи до формування глобальних ринків еволюціонують разом із самим ринком.

Сучасна економічна теорія доповнює формування глобальних туристичних ринків і внутрішньоринковими механізмами та принципами, зокрема включає маркетингову складову, співвідношення попиту і пропозиції, рівень державного втручання та ін. Тому й виникають різні смислові навантаження поняття туристичного ринку і підходи до їх оцінки. Туристичний ринок – це складне і багатоаспектне поняття, яке найбільш часто визначається у таких смислових значеннях:

– перше, як складова загального ринку товарів та послуг, що підпорядковується дії економічних законів товарного виробництва і товарного обігу;

– друге, як сфера реалізації товарів та послуг, що задовольняють потреби подорожуючих осіб у місцях їх тимчасового перебування;

– третє, як сукупність економічних відносин, що об'єднує попит і пропозицію для забезпечення купівлі-продажу специфічних туристичних товарів і послуг у даний час і у даному місці;

– четверте, як сукупність всіх фактичних і потенційних споживачів, які купують або можуть купити товари і послуги туристичного призначення.

Кінцевою метою функціонування ринку туристичних послуг є задоволення потреб споживачів. Отже, туристичний ринок формує в остаточному підсумку позитивний або негативний ефект від діяльності туристичних підприємств і тих послуг, що вони пропонують споживачам [3, с.31].

Як наслідок, формується певна економіка туризму, що включає контрагентів та бенефіціалів послуг зі своїми характерними ознаками та специфікою принципів.

Економіка туризму базується на таких основних принципах:

1) максимізація ступеня психологічного задоволення туристів;

2) максимізація доходів організацій, у тому числі турфірм, які пропонують туристичні продукти і послуги;

3) максимізація стимулювання витрат туристів у процесі подорожей.

Дотримання перелічених принципів звичайно дає позитивний результат. Наприклад, реалізація першого принципу спонукає туристів повернутися в країну, яка добре їх прийняла, і в результаті витратити ще більше грошей на подорож.

За певних обставин дотримання цих принципів може призвести до негативних наслідків. Наприклад, досягнення короткострокової мети максимізації доходу може спричинити створення великої кількості структур для обслуговування туристів, унаслідок чого знизиться рівень їхнього психологічного задоволення. Це може зменшити приплив туристів у певну дестинацію і, як наслідок, обмежити приплив коштів, отже, занизити економічні показники розвитку цієї дестинації. Підвищена увага до туризму як до основного елемента економічного розвитку країни також може призвести до подібних результатів [2].

CONTENTS

ECONOMIC SCIENCE

FOREIGN ECONOMIC ACTIVITY

Папка Р.В. Розробка та реалізація стратегії розвитку підприємства в управлінні зовнішньоторговельними операціями	3
Ортіна Г.В. Реструктуризація як напрям стратегії антикризового регулювання реального сектору економіки.....	8
Лютак О.М. Принципи формування глобальних ринків туристичних послуг	10
Пильчук М.Д. К проблеме популяризации БРИКС	13

FINANCIAL RELATIONS

Чиж Н.М., Швець О.М. Управління державним внутрішнім боргом.....	16
Ильбалиева А.Ш. Оценка стоимости ОАО «Газпром» с помощью модели EVA для целей управления стоимостью	18
Наурызбеков С.К. Проблемы финансирования автомобильных дорог за счет средств государственного бюджета.....	22

HUMAN RESOURCES MANAGEMENT

Карлова А.В. Показатели для оценки эффективности функционирования внутреннего рынка труда.....	26
Демчук О.В., Зеленкевич Н.Н. Развитие интеллектуального потенциала предприятия	30

MARKETING AND MANAGEMENT

Рыспаева А.К. Становление информационного менеджмента, соотношение с другими дисциплинами	34
Tashenova L.V. Public relations: image and reputation of the organization	39
Tashenova L.V. Professional skills and functional responsibilities of the PR-manager.....	42
Mamrayeva D.G. The process of interaction between the state, business and science in the field of innovation and technology	44
Mamrayeva D.G., Ayaganova M.P., Rakhimzhanova T.K. Features of the models of the innovation process	47
Маловичко С.В. Електронний маркетинг – сучасна тенденція розвитку маркетингу	49

Булгакова И.Н. Проблемы и перспективы развития организационной культуры в интегрированных структурах.....	51
Хазанова Д.Л. Качество процессов взаимодействия с потребителями: проблемы и пути решения	55

ACCOUNTING AND AUDIT

Tran Ngoc Trang, Phan Huong Thao Positive accounting – an effective trend for vietnamese accounting in the new era	62
Даценко Г.В., Раїн Л.М. Організаційно-методичні аспекти аудиту руху позикового капіталу підприємства	66
Даценко Г.В., Шатківська Л.Д. Теоретичні засади аудиту операцій з капітальними інвестиціями.....	69
Петров А.М. Анализ формирования кредитной политики при продажах товаров.....	71